

ת"פ 28591/04/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 28591-04-22 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
המשיבה/ המאשימה מדינת ישראל
נגד המשיב/ הנאשם פלוני

החלטה

בפני בקשת המשיב לביטול תנאי מעצר הבית והפיקוח האנושי לצורך חזרתו לעיר טבריה ומגורים משותפים עם בת זוגו המתלוננת.

רקע:

1. ביום 14.4.22 הוגש כנגד המשיב כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.
2. בתאריך 11.4.22 שוחרר המשיב בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא בעיר רמת גן ונאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת ולהכניסה למקום מעצר הבית.
3. ביום 3.5.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני במסגרתו הודה והורשע המשיב בעובדות כתב אישום מתוקן ונשלח לצורך קבלת תסקיר שאינו מחייב הצדדים לעונש . בנוסף, שונו תנאי השחרור בערובה באופן שבוטלו התנאים המגבילים של איסור יצירת הקשר והכנסת המתלוננת למקום מעצר הבית. כמו כן הוסכם כי שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר עד יום 7.6.22 אך הדיון נדחה לבקשת שירות המבחן ליום 17.7.22 ומשהוגשה בקשה נוספת לדחייה התנגדה ב"כ המשיב לבקשה והתקיים דיון ללא קבלת התסקיר.
4. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 10.4.22 לפנות בוקר המשיב השחזר סכין מטבח על מנת לפגוע בעצמו ועת היה המשיב נסער תקף את המתלוננת (אשתו) באופן שחבט בגופה באמצעות ידיו. בשל מעשיו נמלטה המתלוננת מהבית יחד עם התינוק (בנם המשותף בן כ-5 חודשים) וניגשה אל אחיה א"כ (להלן: "א") וביקשה ממנו

ללון אצלו והוא נענה לבקשה.

בהמשך למתואר לעיל, בשעה 09:00, התקשר המשיב אל א', צעק אליו ואיים באומרו: "איפה היא? תענה לי על השאלות שלי אל תתחכם. אין בעיה אני אהרוס לך את כל העמדת מחשבים של האוטו שלך וגם אם יגיע אליך בקבוק תבערה אל תתפלא, אתה לא מכיר אותי.

אני אחנך אותך אני אראה לך מה זה להתערב לי בחיים. אתה תראה אם לא... תוך שלוש דקות תראה את המוות שלך והפרנסה שלך ביחד... אני לא מקשיב לך אתה תקשיב לי הבנת אותי חתיכת זבל, או שהיא מגיעה לפה או שאני מפרק אותך עד העצם האחרונה אותך ואת הילדים שלך הכפוי טובה האלה. אם אתה לא רוצה שאשתך תהיה אלמנה שהיא תישאר בבית שלך... כדאי לך מאוד. אני לא מקשיב לך חתיכת מזדיין, אני אראה לך מה זה אני אחנך אותך... אני אשרוף לך את הבית..." וכאשר א' אמר לו שהוא מפחיד אותו, המשיך המשיב לאיים באומרו: "אני מפחיד? אתה לא מכיר מה זה פחד, תקשיב לי טוב אתה בחיים שלך לא ראית פחד והגיע הזמן שלך לראות אותו אני אראה לך מה זה. תשחרר אותה עכשיו עם הילד שלי או שאני מפרק אותך... אתה תירד על הברכיים להתחנן על החיים שלך, אני אשרוף לך את הבית אני תוך כמה שעות מארגן אקדח ובקבוקי תבערה אתה תראה את החיים שלך עוברים לך מול העיניים כמו סרט. מפחדת אין בעיה עכשיו זה רק מתחיל... גם הבת שלכם תפחד לצאת, לא בגלל מחבלים, בגללי. אני אראה לכם מה זה. או שתושיב אותי בכלא או שתראה את המוות שלך... גם אם תושיב אותי בכלא יש לי מספיק אנשים לשלוח וזה אנשים שלא כדאי לך להתעסק איתם, זה אנשים שלא מפחדים מאף אחד".

בהמשך לכך, הגיע המשיב אל ביתו של א', דפק בדלת וביקש להיכנס. א' בפחדו סירב לפתוח את הדלת ולכן המשיב ניסה להיכנס מהמרפסת אך משלא הצליח ניגש אל ביתו הביא משם פטיש ושב אל ביתו של א' ודפק על דלת ביתו בחוזקה באמצעות הפטיש וצעק לעברו של א' שיפתח את הדלת וכן איים עליו באומרו שישבור את הדלת וכן שיפתח את הדלת כדי שיטפל במתלוננת. משלא פתחו את הדלת, עזב המשיב את המקום ושב לאחר מספר דקות כאשר המשטרה כבר הוזעקה למקום.

לפיכך הורשע המשיב בעבירות תקיפת בת זוג ואיומים כלפי המתלוננת ואחיה א'.

טיעוני הצדדים:

טיעוני ב"כ המשיב:

א. מדובר במשיב ללא עבר פלילי אשר לקח אחריות מלאה על מעשיו.

ב. חומרתו של כתב האישום ברף התחתון.

- ג. יש למשיב ולמתלוננת תינוק משותף ומוטל על המשיב נטל כלכלי לפרנסתם.
- ד. עברו כארבעה חודשים ולכן יש לבחון את המסוכנות מחדש.
- ה. יש לאפשר למשיב ולמתלוננת לחזור לביתם בטבריה ובכך לשקם את המשפחה ולשוב לשגרה ולעבודה.
- ו. עוד נטען כי שירות המבחן הגיש בקשה לדחייה והוגשה בקשה נוספת לדיון לאחר הפגרה ולאור המצב בית המשפט יכול להתרשם בעצמו מהמשיב ולבחון את בקשתו ללא תסקיר.

טיעוני ב"כ המשיבה:

- א. חזקת החפות לא עומדת למשיב משהודה בכתב האישום המתוקן הכולל עבירות לא פשוטות כנגד המתלוננת.
- ב. המשיב לא קיבל טיפול קונקרטי וטרם נשלח לשירות המבחן לקבל אבחנה וטיפול.
- ג. המתלוננת עברה לרמת גן ביחד אתו, אך לא ניתן לאפשר לטענת ב"כ המשיה מצב בו יהיו בריחוק ממשפחתה בטרם קיבל המשיב טיפול כלשהו ומכאן התנגדותה לחזרתם לטבריה.

המתלוננת מסרה בדיון יום 17.7.22 כי המשפחה עברה מטבריה לרמת גן, למרות שמשלמים על הדירה שכירות והמצב הכלכלי שלהם קשה. המשיב חיפש עבודה ברמת גן, ועד שקיבלנו הסכמה מהמעביד שיסכים להעסיקו כבר נתפסו עבודות. לדבריה המשיב היה במצב נפשי לא קל אך היו ביחד ואי אפשר להמשיך כך ולדרדר את המצב. המשיב מטופל והולך לפסיכיאטר ומה שצריך הוא עושה וכי ההורים שלה לוקחים אותו והיא לא יודעת מה הטיפול אך מרגישה שיש שינוי בהתנהגות שלו.

המשיב מסר כי נתון במעקב פסיכיאטרי, הפסיכיאטר רשם לו מרשם לתרופה שאם ירצה ישתמש בו, זה ציפרלקס, בגלל שזה יכול להזיק אך זה לא הכי מומלץ. הוא אמר שמתחרט על המעשים שלו, עשה מעשה לא טוב ומודה בזה, עשה "עבודה נפשית, הם חיו יחד חמש שנים והכל היה בסדר, היה מצב קשה והתנהג לא כראוי, הוא מתחרט ומצטער על זה.

דיון והכרעה

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקינו, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו לשונו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

האם "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" ?

על הסוגיות עליהן צריך בית המשפט לתת את הדעת בבקשה לעיון חוזר המסתמכת על "חלוף הזמן" עמד בית המשפט המחוזי בנצרת בבש 2347/06 פרץ שלמה נגד מדינת ישראל מפי כב' השופט אברהם אברהם :

"מה, בכל זאת, ביקש המחוקק לומר בסעיף 52(א) לחוק המעצרים, כשקבע את החלופה השלישית, זו שעניינה חלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה? התשובה לכך מצויה בדברים שהבאנו למעלה מפי כב' השופטת פרוקצ'יה. יעודו העיקרי של העיון החוזר הוא 'לבחון מחדש, האם בנקודת זמן מאוחרת להחלטת מעצר נגרע תנאי זה או אחר, שקיומו נדרש לצורך המשך המעצר'. על כן, אם 'עבר זמן ניכר מאז מתן ההחלטה, ניתן לחזור ולבחון סוגיות הנוגעות לעילת מעצר, ראיות לכאורה, וחלופת מעצר'."

בהחלטת בית המשפט המחוזי בנצרת במסגרת בש 002201/06 עמיר מולנר נגד מדינת ישראל נקבע מפי כב' השופט נסים ממן בבקשה לשינוי תנאי מעצר הבית המלא:

"לדעתי, לא עבר זמן ניכר כלל וכלל. חודשים ספורים של מעצר בית הם דבר שבשגרה, והגם שצריך לעשות הכל כדי לצמצם את התקופה אין לומר שזהו זמן ניכר. ראו למשל, ב"ש [מחוזי נצ'] 2184/06 שהאן נגד מדינת ישראל, נבו המאגר המשפטי הישראלי [27.6.06] וגם בש"פ 6772/05 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 2005(3), 1750, עמ' 1752 שם נקבע כי -

"... לא נשתנו אף הנסיבות מאז, ולא עבר "זמן ניכר", כלשון הוראת החוק, מעת מתן ההחלטה המקורית. בנסיבות עניין זה, מעבר ארבעה חודשים מאז מתן ההחלטה אינו מצדיק את שינויה בשל יסוד חלוף הזמן גרידא, וההנחה המובנית בחלופת מעצר בית שהוחלה בהסכמת העורר היא כי הוא ישהה במסגרת זו במהלך התנהלות משפטו, וכל עוד הוא מתמשך התמשכות סבירה, לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה. בנסיבות שלפנינו, זהו, אכן, מצב הדברים. משבקשתו לעיון חוזר של העורר אינה עומדת בתנאי הסף האמורים, דינה להידחות".

במקרה זה דחה בית המשפט בקשתו של המשיב להקלה בתנאי מעצר בית מלא וזאת בחלוף ארבעה חודשים ובשעה שהליכי ההוכחות צפויים היו להימשך עוד חודשים ארוכים וזאת בשונה מהמקרה שבפני בו קבוע התיק לקבלת תסקיר שירות המבחן וטיעונים לעונש לחודש הבא.

לציון כי ערר על החלטה זו נדחה ע"י כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 6358/06 עמיר מולנר נגד מדינת ישראל ובית המשפט מציין במפורש גישתו בעניין חלוף הזמן המהווה עילה להקלה בתנאי השחרור בערובה :

אף אני, כסגן הנשיא המלומד, סבור כי לא חלף עדיין זמן ניכר - כמשמעו בחוק - מן ההחלטה המצדיק את השינוי המבוקש כנתינתו, קרי, הגבלת מעצר הבית לשעות הערב והלילה בלבד. לא הרי שהות של מספר חודשים במעצר מאחורי סורג ובריא כהרי מעצר בביתו של אדם, גם אם אין להקל ראש בהגבלות שבמצב זה (ראו ב"ש 215/73 מדינת ישראל נ' סלימאן, פ"ד כח'(1) 246, 249,

השופט ברנזון). להבחנה בין מעצר בית למעצר בפועל ראו גם בג"צ 5555/05 פדרמן נ' אלוף פיקוד המרכז, פ"ד נט(2) 865, 869-870.

לאור עיקרון המידתיות מציין בית המשפט העליון כי המועד המתאים להגשת בקשה במקרה שבפניו יהיה בחלוף 9 חודשים משחרורו של העורר ולאחר דיוני ההוכחות הקבועים במועד זה.

בהחלטתו בב"ש 3712/08 סעד רתיב נגד מדינת ישראל עומד בית המשפט המחוזי בחיפה, מפי כב' השופט ר. שפירא על פרק הזמן המהווה "חלוף זמן" המצדיק שינוי תנאי שחרור בערובה :

"אוסף עוד, לעניין זה, כי לטעמי, בעניינו של בגיר ובהעדר שינוי נסיבות אחר, זמן שיחשב לזמן המצדיק בחינה מחודשת של תנאי שחרור הוא פרק הזמן של חלוף תשעה (9) חודשים ממועד מתן החלטת השחרור. לעניין זה סבור אני כי יש ללמוד על הזמן לבחינת חלופת מעצר מהוראות סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, הקובעות מנגנון של עיון חוזר בהחלטת מעצר לאחר חלוף תשעה חודשים. סבור אני כי פרק זמן זה מנחה כאמת מידה לפרק הזמן הראוי לבחינתה של חלופת מעצר, זאת בהעדר שינוי נסיבות אחר."

סיכומי של דבר, מהפסיקה המובאת לעיל עולה כי נקודת האיזון בין הפגיעה בחופש התנועה של המשיב השווה במעצר הבית, הפגיעה באיכות חייו ובחופש העיסוק והקניין שלו לבין הצורך באיזון מסוכנותו של המשיב ממוקמת באזור תשעת החודשים בהם שווה המשיב בתנאי מעצר בית מלא ולא לפני כן.

אכן, ניתן לחשוב על מקרים בהם גם בחלוף תקופה קצרה יותר יהיה משום חלוף זמן המצדיק הקלה בתנאי השחרור בערובה אך לצורך כך על בית המשפט להתרשם כי פרק הזמן הקצר יש בו כדי להחליש באופן משמעותי את עוצמתה של עילת המסוכנות.

מחד גיסא אציין העובדה כי המשיב נפגש עם המתלוננת מעת ביטול האיסור על כך וכי לא נטען להפרות התנאים המגבילים. יחד עם זאת עומדים מאידך גיסא חומרתן של העבירות בהן הורשע המשיב וכי חזקת החפות אינה עומדת עוד לזכות המשיב, מצבו הנפשי בעת ביצוע העבירות ללא שהוכח בפניו באסמכתאות כי קיבל ומקבל טיפול נפשי כנדרש מעבר לטענותיו וכן העובדה כי טרם הוגשבעניינו סקיר לעונש או תסקיר מעצר אשר יעמוד על המסוכנות הנשקפת מהמשיב. בהקשר זה אציין כי כיום שווה המשיב בתנאים מגבילים המבטיחים כי מצוי בפיקוח אנושי בעת שהותו במחיצת המתלוננת.

לאור האמור לעיל מצאתי כי הכף נוטה לחובת המשיב בבקשתו לביטול תנאי השחרור בערובה וכי אין בחלוף שלושה חודשים משום "חלוף זמן" אשר יצדיק הקלה בתנאי השחרור בערובה.

עוד אציין, כי אומנם המשיב נעדר עבר פלילי ולכך ניתן משקל בעת שחרור המשיב בתנאים מגבילים עם הגשתו של כתב

האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים אך אין בעובדה זו והיעדר הפרות נטענות בתקופה הקצרה יחסית כדי להוות שינוי נסיבות או נסיבות חדשות שיש בהן כדי להטות את הכף בשלב זה להשבת המשיב למקום מגוריו הקודם בטבריה לצד המתלוננת ללא פיקוח אנושי. מכאן כי שהות המשיב במקום מגוריו וללא פיקוח עלולה להגביר בשלב זה הסיכון הקיים להישנות עבירות נוספות.

ביחס לבקשת המשיב לצאת לעבוד ללא פיקוח:

בפסיקה נקבע לא אחת שניתן לאפשר למשוחרר לחלופת מעצר לעבוד במקרים בהם אין בכך בכדי לסכן את שלום הציבור ולפגוע באפקטיביות החלופה ובתכלית שהשגתה התבקשה. בנוסף יש להתחשב בהכרה בחשיבותה של העבודה מהיבט כלכלי וחינוכי ערכי.

יחד עם זאת ולאור כל האמור לעיל וחוסר יכולת לשלול מסוכנות בהיעדר אינדיקציה בדבר מצבו הנפשי של המשיב והליך טיפולי מצאתי כי יש מקום להמתין תקופה קצרה נוספת לצורך קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

לאור כך אני מורה על המשך דיון בבקשה ליום 18.8.22 שעה 11:00.

הדיום יתקיים בפני כב' השופט התורן בבית משפט השלום בנצרת במסגרת תורנות הפגרה.

שירות המבחן יגיש תסקיר המעצר עד יום 17.8.22.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לעיון הצדדים ושירות המבחן בדחיפות..

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בהעדר הצדדים.